

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1000/2019
08.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђуричића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К ПоЗ 5/18 од 11.02.2019. године и Вишег суда у Београду К ПОЗ 5/18- Кв 922/19 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђуричића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду КпоЗ 5/18 од 11.02.2019.године и К ПОЗ 5/18 - Кв 922/19 од 19.06.2019. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К ПОЗ 5/18 од 11.02.2019. године, одређено је да се трошкови кривичног поступка у износу од 211.500,00 динара, а који падају на терет буџетских средстава, исплате браниоцу окривљеног АА, адвокату Владимиру Ђуричићу, на текући рачун адвоката Владимира Ђуричића, који се води код ... банке број ..., у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду К ПОЗ 5/18 - Кв 922/19 од 19.06.2019. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђуричића, изјављена против решења Вишег суда у Београду К ПОЗ 5/18 од 11.02.2019. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Ђуричић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 2. став 2., члан 9. и Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни

касациони суд уважи жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђуричића и побијана решења преиначи на начин да окривљеном поред досуђеног износа од 211.500,00 динара, за накнаду трошкова кривичног поступка, досуди и износ од 54.000,00 динара, на име трошкова превоза и одсуства из канцеларије и износ од 22.500,00 динара на име састава жалбе на решење, као и износ од 45.000,00 динара, на име састава захтева за заштиту законитости или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је првостепеним и другостепеним решењем повређен закон јер окривљеном нису досуђени трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца за одсуство из канцеларије, превоз сопственим возилом и за састав жалбе на првостепену одлуку.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката је прописано да су странка или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 9. исте тарифе између осталог прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30 % од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП између осталог прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 ПОЗ 18/18 од 31.10.2018. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К ПОЗ 5/18 од 18.06.2018. године окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом, с обзиром да је окривљени ослобођен од оптужбе, одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени Врховног касационог суда побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, бранилац има право на накнаду трошкова – награду и нужне издатке увек када обавља послове „изван седишта адвокатске канцеларије“ (члан 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/2012), па је стога неприхватљив став првостепеног и другостепеног суда да окривљеном не припадају трошкови за

одсуство браниоца из канцеларије, као и трошкови на име превоза браниоца на релацији ... - ..., јер бранилац суду није доставио доказе. Наиме, бранилац је неспорно био присутан на главним претресима, па у складу са тим, по ставу Врховног касационог суда, окривљеном припадају сви трошкови настали у вези са тим, а трошкови се обрачунавају по математичкој формули предвиђеној Адвокатском тарифом, при чему суд има право да провери да ли су ти захтевани трошкови правилно обрачунати у складу са том формулом и да ли је окривљени тражио реалан износ узимајући у обзир опште познате чињенице „удаљеност суда од канцеларије браниоца и цену бензина“.

С тим у вези, а имајући у виду да окривљеном АА у овом поступку припадају нужни издаци које је имао његов бранилац-трошкови превоза, те да није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави и доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама (при чему је то његов слободан избор), то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду.

Надаље, погрешан је закључак другостепеног суда да браниоцу окривљеног не припадају трошкови на име састављања жалбе против ожалбеног решења, имајући у виду да су Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Тарифном броју 4. став 1. таксативно наведени поднесци за које бранилац има право на награду из Тарифног броја 1., док је у ставу 2. Тарифног броја 4. прописано да адвокату припада 50 % награде из Тарифног броја 1. за саставање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

По оцени Врховног касационог суда жалба изјављена против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка представља поднесак за који бранилац има право на накнаду у смислу тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Како је другостепеним решењем суд одбио исплату награде за наведени поднесак – жалбу изјављену против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, то је овим решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Због наведених повреда закона, Врховни касациони суд је усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо првостепено и другостепено решење о трошковима поступка и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање о захтеву браниоца, при чему ће суд узети у обзир примедбе изнете у овој пресуди и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић